

Αἱ ἵπποδρομῖαι, αἵτινες εἶχον διαιρεθῆ εἰς 6 τμήματα, ἤρξαντο ἀκριβῶς τῆ 2 1/2 μ. μ.

Καὶ τοῦ μὲν πρώτου ἀγῶνος, ἦτοι τοῦ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΔΡΟΜΟΥ μετέσχον οἱ ἵπποι *Δαγοβέρ*, οὗ ἐπέβαιναν ὁ κ. Στ. Μπουντούρης, *Νεφελέτζ*, οὗ ἐπέβαιναν ὁ κ. Ἐμ. Βαλτατζῆς, καὶ *Βέης*, οὗ ἐπέβαιναν ὁ κ. Γεώργιος Βαλτατζῆς, νικήσαντος τοῦ *Δαγοβέρ*.

Δεύτερος διεξήχθη ὁ ΕΠΙΠΕΔΟΣ ΔΡΟΜΟΣ τῶν ὑπαξιωματικῶν, καθ' ὃν διηγωνίσθησαν ἑννέα τοιοῦτοι, ἐξ ὧν νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ κ. Γιαρόπουλος, δεκανεὺς τοῦ πυροβολικοῦ.

Εἰς τὸν τρίτον ἀγῶνα, ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΜΕΤ' ΕΜΠΟΔΙΩΝ, μετασχόντων τῶν ἵππων *Δαγοβέρ*, ἐπιβαίνοντος τοῦ κ. Γ. Βαλτατζῆ, *Νινούτσιο*, ἐπιβαίνοντος τοῦ κ. Ἐμ. Βαλτατζῆ, καὶ *Ταλισμάν*, οὗ ἐπέβαιναν ὁ κ. Α. Δ. Σούτσος, ἐνίκησε καὶ πάλιν ὁ *Δαγοβέρ*.

Τέταρτος ἐπῆλθεν ὁ ἀγὼν ὀκτῶ ὑπαξιωματικῶν εἰς ΔΡΟΜΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟΝ, καθ' ὃν ἀναδείκνυται νικητὴς ὁ κ. Χριστοδούλου, λοχίας τοῦ ἱππικοῦ.

Κατόπιν εἰς τὸν ΔΡΟΜΟΝ ΜΕΤΑ ΦΡΑΚΤΩΝ μετέσχον οἱ ἵπποι *Ταλισμάν*, ἐπιβαίνοντος τοῦ κ. Α. Δ. Σούτσου, *Νινούτσιο*, ἐπιβαίνοντος τοῦ κ. Ἐμ. Βαλτατζῆ, καὶ *Δρόμων*, ἐπιβαίνοντος τοῦ κ. Ἀντωνιάδου. Ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ νικᾷ ὁ *Ταλισμάν*.

Ἐκτος δὲ καὶ ὕστατος ἐξετελέσθη δρόμος ὑπὸ τῶν δύο νικησάντων κατὰ τοὺς προηγουμένους δρόμους ὑπαξιωματικῶν, καθ' ὃν ἀνεδείχθη νικητὴς ὁ κ. Χριστοδούλου.

Κατὰ τὰ διαλείμματα ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐκῆλει τῶν παρευρισκομένων τὰ ὤτα.

Περὶ τὴν 3 μ. μ. κατῆλθε δι' ἀμαξῶν καὶ ἡ βασιλικὴ οικογένεια, παραμείνασα ἄχρι τέλους τῶν ἵπποδρομιῶν.

Σημειωτέον ἐτι διὰ τὸ ἀκριβές, ὅτι μετὰ τὴν ἑναρξίν τῶν ἵπποδρομιῶν νεφέλαι τινές, αἱ διακριτικώτεραι φαίνεται, ἀπεχώρησαν, ἐπιτρέψασαι εἰς τὸν ἥλιον νὰ ἐπιτείλῃ καὶ αὐτὸς θεατὴς τῶν ἀγῶνων.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε, νομιζομεν, ὅτι ὀφείλομεν νὰ σφίξωμεν συγχαίροντες τὴν χεῖρα τῶν φιλοτίμων ἰδρυτῶν τῆς Ἱππικῆς Ἑταιρίας, οἵτινες ἔθεντο ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς τὸν θεμέλιον ἔργου, ὅπερ ἀναπτυχθὲν ἔξει πάνυ ὠφελίμους καὶ εὐεργετικὰς τὰς συνεπείας.

Ἡ ΠΟΛΙΣ ΝΟΡΟΥΪΤΣ

Ἡ πόλις αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ μέγα ἔθνος τῶν Ἀγγλων, οὗ αἱ ἀπειράριθμοι κατακτήσεις ἐπεκτείνονται ἀπὸ τοῦ στομίου τῆς Μάγχης, ἔνθα καὶ αἱ Νορμανδικαὶ νῆσοι, ἕως τοῦ πορθμοῦ Γιβραλτάρ καὶ ἀπὸ τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανόν, ἔνθα ἡ Νέα Ζηλάνδη Αὐστραλία κ. λ., μέχρι τοῦ Οὐράνιου Κράτους.

Τὸ κλίμα τῆς Νόρουϊτς εἶνε ὑγιές καὶ καρποφόρον, κέκτηται δὲ καὶ λαμπρὰν φυσικὴν τοποθεσίαν, δι' ἣν πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τῆς Ἀγγλίας οἰκούντων μεταβαίνουσιν ἐκεῖσε πρὸς ἀναψυχὴν καθ' ἕκαστον ἔτος.

Ἀξιοσημεῖωτος δὲ εἶνε ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ μεγαλοπρεπὴς μητροπολιτικὸς Ναός, ὅστις ἐθεμελιώθη τὸ 1096 ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Herbert καὶ ἐπερατώθη τὸ 1191 μ. Χ. Τὸ κωδωνοστάσιόν του Νορμανδικῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἶνε 287 ποδῶν ὕψους.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἐστημένων ἀγαλμάτων διακρίνονται τὰ τῶν δώδεκα ἀποστόλων, ὑπὸ δὲ τὴν ὀροφὴν ὑπάρχουσι 328 ἀνάγλυφα ἀποτελοῦντα ὀλόκληρον σειρὰν τῆς ἱερᾶς ἱστορίας ἀπὸ τῆς δημιουργίας μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς κρίσεως.

Ἡ πόλις Νόρουϊτς κατοικεῖται ὑπὸ 83,000 ψυχῶν, ὑπάρχουσι δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ἐργοστάσια ἐπιουργεῖων.

ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΦΛΩΜΠΕΡ

Τὴν νύκτα τῆς 27ης Ἀπριλίου, πρὸ δύο ἐτῶν ἀκριβῶς, ἐν τῇ μικρᾷ οἰκίᾳ τοῦ Croisset, ἦν τόσον ἡγάπα καὶ ἐν ἡ συνήρχοντο οἱ πιστοὶ καὶ ἐνθερμοὶ αὐτοῦ θαυμασταί, παρέδιδε τὴν ὑσάτην πνοήν, τοὺς τελευταίους τῆς καρδίας του λόγους ὁ Gustave Flaubert, ὁ συγγραφεὺς τῆς *Madame Bovary*, τῆς *Salambo*, τοῦ Πειρασμοῦ, τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου.

Ὁ Flaubert ἦτο κάτοχος ἀπιστεύτου πολυμαθείας, ἣς μικρὰν μόνον ἰδέαν δίδει ἡ *Salambo*, ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, τῇ ἱερογλυφίᾳ καὶ τῇ ἀναγνώσει τῶν χειρογράφων. Ἐγνώριζε τὸ πᾶν! Ἐγνώριζεν ὅλας τὰς γλώσσας μετὰ τῶν διαλέκτων τῶν.

Ὁ τρόπος δὲ μεθ' ὃν εἰργάζετο ἦτο περίεργος.

Ἡρέσκετο γράφων ἐπὶ ἀναλογίου ὁμοίου μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο οἱ μουσικοὶ πρὸς εὐχερεστέραν ἀνάγνωσιν. Ἔθετεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ χειρόγραφόν του, ἔπειτα δὲ ἔγραφε διὰ τοῦ ὠραίου χαρακτῆρός του φράσιν τινά, μίαν μόνην. Τότε ἤναπτε σιγάρον, ἐπιπτεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντήρος καὶ θεώρει τὴν φράσιν του. Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς τετάρτου διέγραφε περιττὴν λέξιν, εἰς τὸ δεύτερον τέταρτον ἀνεπλήρου ἀκατάλληλον, εἰς τὸ τρίτον διέγραφε τὸ ἥμισυ τοῦ γραφέντος καὶ εὗρισκεν ἄλλας ἐκφράσεις.

Ἐπειδὴ εἰργάζετο καθ' ἅπασαν τὴν ἐβδομάδα δὲν ἡγάπα νὰ δέχεται ἐπισκέψεις. Τὴν Κυριακὴν ὅμως ἡ οἰκία του ἦτο ἀνοικτὴ εἰς ὅλους. Ἦτό τις βέβαιος περὶ τὴν 2^{ην} ὥραν μ. μ. ν' ἀπαντήσῃ τοὺς πιστοὺς του πορευομένους τὸν Zola, τὸν Tourgueneff καὶ ὄλην τὴν σχολὴν. Εἴκοσιν ἐφημερίδες ἐκείντο διεσπαρμέναι. Ἐπέκρινον τὰ κυριώτερα ἄρθρα καὶ τὰ βιβλία τῆς ἐβδομάδος, ἡ δὲ φιλολογία καὶ μόνη ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν συνδιαλέξεων.

Ἀλλὰ νῦν διερχόμενός τις ἐκ τῆς οἰκίας του, ἦτις ἔκτοτε ἐκαλύφθη ὑπὸ πένθους, δὲν ἀκούει πλέον τὴν ἠχηρὰν φωνὴν του, τὸν γέλωτά του, τοὺς πυρετώδεις λόγους του, δὲν βλέπει πλέον τὸν οἰκοδεσπότην ἐνδεδυμένον μπλοῦζαν νὰ διατρέχῃ τὰς ὁδοὺς τοῦ κήπου του, ὁμοῖος πρὸς ἀπόμαχον ἀξιωματικὸν τοῦ ἱππικοῦ, σταματῶν ἐμπροσθεν πεφυτευμένου μέρους ἡ ἀνασηκόντων δεινῶν δένδρων. Ὁ θάνατος κατέλαβε τὸ Croisset, ἡ ψυχὴ τοῦ τόπου ἐξηφανίσθη.